

[Lønger]

ge samme vej, men andre gange den modsatte vej, men så er der jo altså også en indenrigsministereffekt. Det er jo nemlig indenrigsministeren, der har haft det job at skulle føre regeringens politik over for kommunerne ud i livet, og det kan være meget ubehageligt, især for partiet venstre. Tilbøjeligheden til at bruge flere penge op mod kommunevalget, som tilsyneladende gælder enhver kommunalbestyrelse uanset partifarve, har været større end sædvanligt i de borgerligt styrede kommuner, og man forstår, at de har haft behov for at købe sig aflad.

Andre kommuner har været i den situation, at de har været nødt til at bruge store beløb fra kassebeholdningen for at kunne opretholde uændret aktivitetsniveau ved uændret skatteprocent, og det skyldes, at regeringens seneste indgreb har været udformet efter en utrolig firkantet skabelon, der indbærer, at det såkaldt konjunkturbestemte overskud ikke beregnes konkret, men efter en model, som er udtryk for rene gennemsnitsbetragtninger og ren teori. Andre steder igen har der af samme grund været både nedskæringer og budgetteret forbrug af kassebeholdningerne.

VS vil naturligvis stemme for det socialdemokratiske forslag om motiveret dagsorden, fordi det udtrykker det, som efter vores mening må være det reelle, at der ikke skal ske nogen indgreb over for kommunerne. Jeg er da glad for, at hr. Ole Vig Jensen siger det, men jeg synes ikke, det er betryggende, at han ikke siger det så stærkt, at han samtidig vil give tilslutning til den socialdemokratiske dagsorden. Jeg skal lidt senere vende tilbage til det med dagsordener og først lige kommentere nogle enkelte af de indlæg, der har været.

Fru Karen Højte Jensen kom med en lang række spørgsmål, der alt i alt gik ud på at bevise, at det skulle være blevet lettere at være kommunalpolitikere. Jeg mener tværtimod, at det er sværere. Man kan godt nævne mange gode, men små grunde til, at det er blevet lettere, men den afgørende grund til, at det er blevet sværere at være kommunalpolitikere, er, at de efterhånden må vænne sig til, at de skal lægge budget to gange om året, fordi regeringen og folketinget kommer og griber ind midt i det hele. Den anden grund til, at det er blevet sværere at være kommunalpolitikere, er, at deres samlede spillerum er

blevet mindre med de snævre rammer, som gælder.

Det mener jeg egentlig også at hr. Svend Erik Hovmand burde have lagt lidt mere vægt på. Jeg kan huske, at sidste gang vi diskuterede de kommunale budgetter her i salen, påstod hr. Svend Erik Hovmand også, at de kommunale budgetter udgør 60 pct. af de samlede offentlige budgetter. Men det er jo forkerte tal. Det relevante tal er: hvor meget opkræver kommunerne i skat af det, der alt i alt opkræves? Og det er ikke 60 pct., det er langt lavere.

Man kunne også spørge – for at få et mål for betydningen af kommunalbestyrelsernes beslutninger på budgetområdet: hvad kan kommunerne egentlig selv beslutte om? Og så er vi nede på ganske få procent. Det er urimeligt, som hr. Svend Erik Hovmand gør, at medregne de beløb, som kommunerne kun forvalter, f.eks. udgifter, der er retsbestemte og 100 pct. statsfinansierede, og det er jo det, hr. Svend Erik Hovmand gør, og derfor når han dette meget store tal for, hvad kommunernes økonomi betyder. Det reelle tal er langt, langt mindre, fordi en væsentlig del af hr. Svend Erik Hovmands store tal er udgifter, som kommunerne er uden indflydelse på.

Jeg synes også, at det havde været rart at være foruden ministerens skønsmaleri af, hvor godt det går i kommunerne, når vi står med den ene melding efter den anden om, hvordan det står til med forringelser på hospitalerne, med personaleproblemer, med begrænsning i anlægsaktiviteterne i forhold til de faktiske behov, ikke mindst på reparations- og vedligeholdelsesområdet og ikke mindst med hensyn til de kommunale bygninger.

Men jeg synes også, at det til en vis grad er kommunernes egen skyld, når de uden protester sætter sig ned og administrerer inden for disse rammer og fastlægger deres budgetter ud fra det, som regeringen har pålagt dem, og jeg har nogle socialdemokratiske kommuner alvorligt mistænkt for, at regeringens politik passer dem ganske udmærket, fordi de så får en chance for at få andre til at tage ansvaret for det, de selv synes er nødvendigt. Det kunne udledes af, at de råber meget højt, men ikke rigtig gør anden form for modstand.

Endelig vil jeg godt sige om hr. Ole Vig Jensens bemærkninger, at jeg ikke synes, det